

ת"פ 60682/12/18 - מדינת ישראל נגד נור אבו צביח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 60682-12-18 מדינת ישראל נ' אבו צביח

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

נור אבו צביח
ע"י ב"כ עו"ד נאא'ל זחאלקה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**); החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413ז לחוק, וניסיון פריצה לרכב, לפי סעיף 413ו לחוק + סעיף 25 לחוק.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 7.12.2018 הגיע הנאשם באמצעות רכבו לשכונה בירושלים, שם חנה רכב טויוטה היילקס. הוא ירד מרכבו, ניגש לרכב וניסה לפתוח את הדלת השמאלית הקדמית. נוכח העובדה שעוברי אורח חלפו במקום, חדל הנאשם מניסיונותיו לפרוץ לרכב, הוציא מכיסו טלפון נייד והצמיד אותו לאוזן. לאחר שחלפו עוברי האורח, שב הנאשם לנסות לפרוץ את הרכב באמצעות פתיחת הדלת הקדמית השמאלית, אולם ללא הצלחה. בהמשך, ניגש הנאשם לרכב אחר מסוג טויוטה היילקס השייך למתלונן. הנאשם פרץ לרכב, הניע אותו בדרך שאינה ידועה והחל בנסיעה מהמקום. כוח משטרה שנכח במקום עצר את הנאשם. באותן נסיבות, החזיק הנאשם בכיסא שליד הנהג בחצי מספרים.

רישום פלילי

לנאשם 11 הרשעות קודמות בין השנים 1997-2014, בעבירות שונות ובהן עבירות רכוש, תעבורה, שוד מזוין והחזקת סמים, בגינם ריצה מאסרים ממושכים. ממאסרו האחרון שוחרר לפני כשנתיים לאחר שריצה 21 חודשי מאסר בגין עבירות רכוש. לחובת הנאשם שתי תקופות מאסר מותנה של 4 חודשים ו-8 חודשים שהוטלו עליו בת"פ (י-ם) 586-12-14 מיום 16.11.2015.

מהלך הדין

עמוד 1

הנאשם נעצר ביום 8.12.2018 במסגרת הליך מעצר הימים ומעצרו הוארך מעת לעת עד ליום 26.12.2018, אז הוגש נגדו כתב האישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. הנאשם שהה במעצר של ממש עד ליום 28.3.2019, אז שוחרר לקהילת "בית אור אביבה" בתנאי מעצר, שם שהה בין התאריכים 28.3.2019 ועד ליום 7.5.2020. בתאריך זה עבר לשלב המגורים בהוסטל, עד ליום 5.8.2020. במהלך חודש מאי 2020 החל לעבוד במסעדתו של אחיו באבו גוש. כיום עובד בשיפוצים.

ביום 11.9.2019 הודה והורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן ונשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר לעונש.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו 5 תסקירים, שבמסגרתם תיאר שירות המבחן את התהליך הטיפולי הארוך שעבר הנאשם. הנאשם כיום כבן 42, נשוי ואב לארבעה ילדים. טרם מעצרו בתיק זה התגורר עם משפחתו בירושלים ועבד בעבודות מזדמנות ובאופן לא סדיר. שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם, מהם עולה כי הנאשם שולב במסגרות לימודים, אך בגיל 11 עבר תאונת דרכים קשה ונפצע קשה מאוד ברגלו וכן נפגעה שמיעתו. בשל כך לא חזר למסגרת הלימודים, כשלפציעה היו השלכות מרחיקות לכת על חייו, בעיקר בהיבט התעסוקתי. הנאשם סיפר, כי במשך השנים לא השתמש במכשיר שמיעה, משום שהתבייש וכן משום שהדבר היה כרוך בהוצאה כספית גבוהה. הנאשם החל שימוש בסמים ואלכוהול עוד כשהיה כבן 17 ומאז פיתח התמכרות והתנהגות עבריינית הקשורה ישירות להתמכרות זו. גם את העבירה הנוכחית, עליה נטל אחריות, ביצע כדי לממן את התמכרותו לסם. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו אלה וכן על מעשיו בעבר, והכיר בהתנהלותו השגויה והפוגענית לאורך השנים.

אשר לתהליך הטיפולי, התמונה העולה מתסקירי המבחן לאורך כל תקופת ניהול תיק זה (למעלה משנתיים) היא חיובית. הנאשם השתלב כאמור במסגרת החלטה על שחרורו בתנאים "בית אביבה" שם שהה כשנה וחודשיים. הוא גילה אחריות רבה, היה מעורב בטיפול, נטל תפקידים אחראיים ומשמעותיים ושמר על ניקיון מסמים. הוא הפיק תועלת מהתהליך הטיפולי הגם שהיו היבטים של חייו בהם שיתף פחות את המשתתפים ואת הצוות הטיפולי. שירות המבחן התרשם כי היבט משמעותי בהתנהגותו של הנאשם כלפי הזולת, נובע מבעיית השמיעה שלו. רק כשהיה ב"בית אביבה" זכה הנאשם לראשונה לעשות שימוש במכשירי שמיעה שנקנו לו ע"י בני המשפחה, דבר ששיפר מאוד את תפקודו ואת תחושותיו. לאחר שעבר להוסטל בחודש מאי השנה, השתלב בעבודה במסעדתו של אחיו באבו גוש, ואולם על כך העיב משבר הקורונה. יחד עם זאת הנאשם הביע שביעות רצון מהשינויים בחייו, לרבות בהיבט המשפחתי שהשתפר, לנוכח מעורבות גדולה יותר של הנאשם בחיי משפחתו וילדיו. אשתו חוששת מאובדן נוסף של הנאשם, אם ישוב וידרדר חזרה לסמים ולפשע. בתקופה האחרונה הופנה הנאשם, גם לבקשתו וביוזמתו, להמשך טיפול ביחידת של"ם העירונית, וכן לטיפול בבעיותיו הכלכליות והבריאותיות.

בשורה התחתונה, סבר שירות המבחן כי שליחתו של הנאשם למאסר תוריד לטמיון את הישגיו המשמעותיים, לראשונה לאחר שנים רבות של ניהול אורח חיים עברייני. השירות סבר, כי הגם שהנאשם הורשע בעבירות חמורות, יש מקום לענישה שיקומית שתעניק לו דחיפה ועידוד להתמיד בדרכו. לכן המליץ שירות המבחן על הטלת של"ץ בהיקף 250 שעות, מאסר מותנה והתחייבות וכן צו מבחן. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם, המליץ השירות על הימנעות מהטלת רכיב עונשי כספי בפועל.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת ממנה עולה, כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות, וזאת במרכז לרכיבה טיפולית בירושלים, החל מיום 14.1.2021.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה שבין 15 ל-30 חודשי מאסר, כאשר יש לצרף לכך את המאסר המותנה שהוא חב-הפעלה בעניינו וכן ענישה נלווית, זאת לאחר שנלקחו בחשבון עברו הפלילי מחד, ותהליך השיקום שעבר מאידך. ב"כ המאשימה סבר כי המאסרים המותנים חבי-הפעלה.

מאידך, הסניגור טען שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן לנוכח תהליך הטיפול המרשים שעבר הנאשם. אשר למאסר המותנה, סבר הסניגור כי המאסרים המותנים אינם חבי הפעלה כאשר מדובר באירוע אחד.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - עבירות רכוש ובמיוחד עבירות כלפי רכב, הן בגדר "מכת מדינה" ופגיעתן קשה הן בקניין והן בתחושת הביטחון. הן קלות לביצוע וקשות לפענוח ולכן נלווית להן פגיעה יתרה בערכים המוגנים - ר' רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מ"י** (מיום 14.03.2018), ס' 17 (**להלן - עניין דבארי**). בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מהעובדות בכתב האישום עולה, כי מדובר בעבירה מתוכננת שבוצעה בנחישות על ידי הנאשם, למרות מעברם של עובדי אורח במקום. הנאשם אחראי בלעדית למעשים וביצע אותם כדי לממן את התמכרותו לסמים. בפועל נגרם נזק, והנזק הפוטנציאלי יכול היה להיות גדול יותר.

מדיניות הענישה הנוהגת - בהיות עבירות כלפי רכב, ובפרט גניבת רכב, "מכת מדינה", מגמת הפסיקה מחמירה והעונשים לרוב הם עונשי מאסר דו-ספרתיים. **בעניין דבארי**, לדוגמה, אושר מתחם ענישה שבין 12 ל-24 חודשי מאסר ואושר עונש של 13 חודשים בגין ניסיון גניבה שסוכל ע"י המתלונן, ובתגובה איים עליו הנאשם בסכין. ברע"פ 8491/17 **נאתי נ' מ"י** (מיום 7.12.2017) אושר מתחם ענישה שבין 12 ל-28 חודשי מאסר ומאסר של 9 חודשים, בגין גניבת רכב בצוותא תוך שימוש במפתח מותאם, החלפת לוחיות רישוי, הסעת הרכב לרשות הפלסטינית והימלטות משוטרים. שם לנאשם לא היה עבר פלילי והתסקיר בעניינו היה חיובי. ברע"פ 8404/15 **מוסראתי נ' מ"י** (מיום 24.5.2016) אושר מתחם ענישה שבין מס' חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר לכל אירוע של התפרצות לרכב בצוותא וגניבתו.

מתחם הענישה - לפיכך, בהינתן הנסיבות הספציפיות של העבירות נשוא כתב האישום, קובע מתחם ענישה שבין 8 ל-18 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40א' לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם בעל עבר פלילי מכביד ורלבנטי שעומד לו לרועץ וכן תלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים. לעומת זאת, הנאשם נטל אחריות מלאה למעשים, ולראשונה בחייו עבר תהליך טיפולי משמעותי ביותר, ארוך טווח שבו עמד בהצלחה, ותפקד לשביעות רצון מטפליו. הוא לא נמצא מפר

את התנאים, דבק בטיפול ובכלליו, ונדמה שלראשונה, ראה "אור בקצה מנהרת חייו" במספר תחומים, החל מזה ההתמכרותי דרך זה הבריאותי וכלה בזה הכלכלי. שינוי שכזה באדם בגילו של הנאשם, שגיליון הרישום הפלילי שלו כה מכביד, אינו עניין של מה בכך ואינו חזון נפרץ בבית המשפט. לטעמי, הנאשם הוכיח שיקום משמעותי בפועל, ויש לקוות שהנאשם יתמיד בכך גם בהמשך ולעיתיד לבוא.

המיקום במתחם - אלמלא נסיבות של שיקום המאפשרות חריגה מן המתחם לקולא, היה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בחלק העליון של המתחם ולהפעיל את המאסרים המותנים שנגזרו עליו. אלא שכאמור, נחה דעתי כי הנאשם עבר כבר דרך משמעותית אמיתית ועמוקה בדרך של שיקום, נטילת אחריות למעשיו ולחיו, כשלראשונה, הנאשם מביע תקווה לתפקוד נורמטיבי בעתיד, כשכיום גם ההיבט המשפחתי ונטילת אחריות מוגברת ביחס אליו, מהווים תמריץ עבורו שלא לשוב לסורו. לכן, יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עונש של"ץ אך בהיקף משמעותי בהרבה מזה שהומלץ עליו, כדי שהיקף העונש יעמוד בקנה אחד עם עקרון ההלימה. סברתי כי הטלת מאסר בעבודות שירות לתקופה המירבית, יפגע בנאשם ובמאמציו המשמעותיים להפוך לראשונה למשענת משמעותית למשפחתו ולפרנסתה. הנאשם תיאר את הקשיים עמם מתמודד, ולטעמי, שליחתו לעבודות שירות תהא אותו גורם נוסף, שיסיט את הדרך לכיוון שלילי, שכן הנאשם לא יעמוד במעמסה נוספת. נוסף לכך, יש לזכור את התקופה הקשה בה אנו נתונים והשפעתה על הכלכלה והפרנסה.

אשר למאסר המותנה - כאמור נגד הנאשם שני מאסרים מותנים. לטעמי הם אינם חבי-הפעלה, שכן מדובר באירוע אחד שבו יוחסו לו שתי עבירות, כל אחת מסוג שעלול להפעיל את התנאי - האחת בגין פשע והשניה בגין עוון. גם אם מדובר בשתי עבירות באותו אירוע, כאשר המאשימה עצמה לא חלקה שמדובר באותו אירוע, נוכח מתחם הענישה היחיד לו עתרה. מכל מקום, כך או אחרת, מצאתי שמטעמי צדק ושיקום יש מקום לחדש את המאסרים המותנים, נוכח התהליך השיקומי שעבר הנאשם. לתוצאה ניתן להגיע הן ע"פ הוראות החוק הנוגעות למאסר מותנה והן ע"פ סעיף 85 לחוק העונשין אליו הופנית.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 500 שעות של"ץ. השל"ץ יבוצע ע"פ תוכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הזהיר לקיים את מצוות שירות המבחן שאם לא כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור את דינו מחדש לרבות למאסר בפועל;
- ב. מחדש את המאסרים המותנים של 8 חודשים ו-4 חודשי מאסר שהוטלו עליו בת"פ (י-ם) 586-12-14 מיום 16.11.2015, שלא יעבור הנאשם עבירות רכוש מסוג פשע ועוון בהתאמה, בתוך שנתיים מהיום;
- ג. פיצוי למתלונן ע"ת 2, בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.2021 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם כלל או לא ישולם במועד, יועמד לפירעון מיידי;
- ד. צו מבחן למשך 18 חודשים. הובהר לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן, שאם לא כן רשאי שירות המבחן לעתור להפקעת הצו ולהטלת כל עונש חלופי על הנאשם לרבות מאסר.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב טבת התשפ"א (6 בינואר 2021) 06 ינואר 2021, במעמד הצדדים.